

NEDEĽA KRSTU PÁNA B

Dnešnou nedeľou Krstu Pána liturgicky končíme vianočné obdobie a zároveň začíname obdobie „Cez rok B.“

S každou skupinou pútnikov už niekoľko rokov navštevujem miesto, ktoré sa nachádza len niekoľko kilometrov na východ od najstaršieho a aj najnižšie položeného mesta sveta Jericha, pri rieke Jordán. Je to miesto, ktoré v tých časoch používali pútnici ako brod smerujúci do Jeruzalema a kde podľa tradície pôsobil už veľa razy v Advente spomínaný svätý Ján Krstiteľ. Dlhé roky sa pripravoval na toto vystúpenie, aby vedený Duchom Svätým poukázal na Ježiša, ktorý bol práve vtedy medzi zástupmi ľudí a ktorí prišli počúvať Jána a dať sa ním pokrstiť na znak pokánia.

Možno si pri vypočutí dnešnej state evanjelia dáte otázku, ktorú som aj ja nie raz dostal od ľudí, ale nadovšetko, keď som ešte učil náboženstvo od detí. Tá otázka znela: „Prečo sa dal Pán Ježiš pokrstiť, keď nemal hriech? Ved' predsa sa pokrstiť Jánovi dávali tí, ktorí si uvedomovali svoj hriechy život a chceli sa dať podľa Jánovej výzvy na pokánie.“ Ak sa Pán Ježiš dal pokrstiť, tak mal na to veľmi vážny dôvod. A ten dôvod vyjadril vo vete, ktorú povedal raz v noci tajnému ctiteľovi Nikodémovi: „*Veru, veru, hovorím ti: ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha Svätého, nemôže vojsť do Nebeského kráľovstva*“ (Jn 3, 3-5). Vysvetlenie je nasledovné. Pán Ježiš sa stal človekom, aby sme my ľudia mohli dosiahnuť večný život. Obrazne povedané, Pán Ježiš na dosiahnutie večného života založil sviatosť krstu. A keďže Pán Ježiš chcel vysoko zdôrazniť význam a hodnotu sviatosti krstu pre ľudí, pre ich život, tak pokladal za nedostačujúce len niečo slovami zdôrazňovať, ale sám sa dal pokrstiť, aby aj skutkom upozornil ľudí na veľmi významný zmysel sviatosti krstu. A tiež mu záležalo na tom, aby ľudia pochopili, čo pri krste človek dostáva. Presne to, čo sa udialo aj nad Ježišom, keď vystúpil z rieky Jordán a nad ním sa ukázal Duch Svätý v podobe holubice a zaznel z neba Otcov hlas: „*Toto je môj milovaný Syn, poslúchajte ho.*“ Presne toto sa stáva s človekom, obyčajne s malým dieťaťom, keď prijme sviatosť krstu. Stáva sa milovaným synom, milovanou dcérou nebeského Otca. Pri stretnutiach s rodičmi, ktorí prichádzajú žiadať krst svojho dieťaťa veľmi zdôrazňujeme túto hodnotu, ktorú oni majú nielen poznať, to ešte nestačí, ale dieťa po krste vychovávať tak, aby v tejto Božej hodnote žilo po celý svoj život. K tomu, aby pokrstený človek podľa toho aj žil a bol schopný pre takýto život, tak cez svätú Cirkev máme k dispozícii šesť ďalších sviatostí. Vždy, keď som mal prvé hodiny u detí tretieho ročníka, tak som na prvej hodine na tabuľu nakreslil veľkú otvorenú bránu, nad ktorú som napísal veľkými písmenami KRST a potom som nakreslil za bránou šesť schodov, na ktoré som napísal názvy ďalších sviatostí a nad posledným schodom som napísal veľkými písmenami NEBO. Teda, sviatosť krstu je otvorená brána pre nebo, ktoré vďaka aj ďalším sviatostiam môžeme získať, keď sa o to budeme snažiť. Je to v našich rukách. Vždy ma trápilo, keď za mnou prišli starí rodičia so žiadosťou, či by som nepokrstil vnúčaťko. A keď som sa opýtal, prečo neprišli žiadať krst rodičia, tak som dostal často odpoveď, že rodičov to nezaujíma. Nie sú praktickí veriaci a ani nie sú cirkevne zosobašení. Takýmto starým rodičom som dal otázku, že kto bude nábožensky vychovávať ich vnúča, keby bolo pokrstené. Odpoveď bola, že starí rodičia. Vtedy som aj tvrdšie zareagoval poznámkou: „*Ako vám mám veriť, keď ste vášho syna alebo dcéru vychovali ako ateistu. Takto chcete vychovať aj vnúča? Či len chcete, aby bolo pokrstené?*“ No, stretol som sa aj s tvrdými poznámkami takýchto dotknutých starých rodičov.

Milí priatelia, v dnešný sviatok Krstu Pána ďakujme nebeskému Otcovi a tiež Pánu Ježišovi za svätý krst a cez krst aj za nový život v Bohu, cez ktorý sme dostali vzácne dary, a to najmä Ducha Svätého. Prežívajme v ňom pravú radosť a pravé šťastie.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.

